

בס"ד. שיחת* יום ד', ז' תשרי, ה'תשי"ז.

— לעסקני ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש, בחדרו הק' —

א. יום כפור נקרא אצל בני ישראל בשם "יום הקדוש", היום המקודש ביותר מכל השנה.

בזמן שבית המקדש הי' קיים, היתה ביוהכ"פ עבודה מיוחדת שלא היתה במשך כל השנה, ועבודה זו היתה בקדש הקדשים.

במשך כל השנה, אף אחד, אפילו הכהן גדול, לא הותר לו להכנס לקדש הקדשים. יוהכ"פ הוא היום היחידי בשנה שהכה"ג הי' צריך להכנס לקדש הקדשים, לעבוד העבודה, ומיד בצאתו משם הי' מתפלל תפלה קצרה עבור כל בני².

אף שתפלה זו היתה תפלה קצרה, מ"מ, הי' בה הרבה כל כך, עד שממנה נמשכה ברכה על כל השנה.

משחרב ביהמ"ק — הנה עבודת הכה"ג שעבד ביוהכ"פ בקה"ק, עברה אל כל אחד מישראל, כל אחד לפי מצבו.

והיינו לפי שחורבן ביהמ"ק הי' רק בביהמ"ק הגשמי. באבנים, זהב וכסף — בהם הי' החורבן. אבל ביהמ"ק הרוחני שנמצא בפנימיותו של כל יהודי, ביהמ"ק שנמצא בנשמתו של כל יהודי — ישנו ונשאר תמיד שלם. אפילו יהודי אינו יכול ח"ו להחריבו, ומכ"ש שגוי אינו יכול להחריבו³.

ובזה מתבטאת העבודה המיוחדת של יהודי ביוהכ"פ — שצריך להתבונן ולהתכונן להכנס לקדה"ק שבו.

ב. מהו התוכן דקדש הקדשים?

בקדש הקדשים שבבית המקדש הי' נמצא הארון בלבד, ובארון היו

(2) ראה יומא נב, ב (במשנה). שם נג, ב. וראה גם שיחת יום ד' פ' האזינו, אור לוא"ו תשרי דאשתקד (לעסקני יתות"ל) ס"ד (תו"מ חט"ו ע' 23). וש"נ.

(3) ראה גם שיחת יום ד' פ' האזינו, ד' תשרי תשי"ד (לעסקני יתות"ל) ס"ג (תו"מ ח"י ס"ע 15). וש"נ.

(* חלקה (עד סו"ג) — הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א ונדפס ב"קובץ ליובאוויטש" חוברת טו ע' 25 ואילך (חלק מזה נדפס אח"כ בלקו"ש ח"ב ע' 414). במהדורא זו ניתוספו איזה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.

(1) ראה שבת קיט, א. זח"ב מז, א. אודה"ת נ"ך ע' רעח. סהמ"צ להצ"צ קעט, א.

נמצאים הלוחות. כלומר: קדשי קדשים הוא המקום של התורה כפי שהיא באופן של חקיקה, תורה חקוקה.

וזהו גם התוכן של קדש הקדשים שנמצא בפנימיותו של כל יהודי — הקשר של היהודי עם תורה, תורת חיים, שהוא קשר באופן של חקיקה⁴.

וכאשר מתעסקים ביוהכ"פ בההתקשרות עם תורה ובחקיקה — אזי מספיקה גם תפלה קצרה להמשיך ברכה על כל השנה.

ג. כאשר הכה"ג נכנס ביוהכ"פ לקדה"ק, לא הי' לבוש בבגדי זהב, אלא בבגדי לבן, בגדים פשוטים לבנים, ללא גוונים⁵.

כאשר יהודי צריך להכנס ביוהכ"פ לקדה"ק, יכולה להתעורר אצלו שאלה: כיצד יכולני להכנס לקדה"ק, בשעה שאינני "מקושט" כלל ("איך בין אינגאנצן ניט פאָרפּוצט")? והמענה על זה:

בשביל הכניסה לקדה"ק אין צורך בבגדי זהב, לא קישוטים, ולא גוונים. יש צורך בבגדים פשוטים ונקיים, לב נקי ומזוכך ומוח נקי ומזוכך.

וענין זה ישנו אצל כל יהודי לאחרי הטבילה ערב יוהכ"פ, טבילה שמעבירה ("שווענקט אָפּ") את כל הדברים הבלתי־טובים ובלתי־רצויים. ואז מועילה התפלה של יוהכ"פ כמו התפלה של הכהן גדול — שבתבות ספורות ברגעים ספורים, מביאים אושר על כל הימים של כל השנה.

וכשם שתפלת כה"ג היתה עבור כל בני"י, כך גם תפלתו של כל יהודי ביוהכ"פ, בכואו עם לב נקי וכוונה טובה, פועלת לא רק עבורו ועבור משפחתו, אלא גם עבור כל בני"י, שהרי ישראל ערבים זה לזה⁶, להמשיך שנה טובה ומתוקה ברוחניות ובגשמיות.

*

ד. איתא בגמרא⁷ שרבי יוחנן בן זכאי השתדל קודם החורבן אודות הישיבה ב"יבנה" שתשאר בקיומה, ולא יפגעו בה, כיון שריב"ז הי' בטוח

(6) שבועות לט, סע"א. וש"נ.

(7) גיטין נו, ב.

(4) ראה לקו"ת ר"פ בחוקותי. ובכ"מ.

(5) ראה גם שיחת ז' תשרי הנ"ל ס"ד

(תו"מ שם ע' 16).

שכל זמן שיהיו אצל בני ישיבות ותורה, אזי יצליחו לעמוד בכל הגזירות וכל הקשיים של הגלות, ולזכות ("דערוואַרטן זיך") לגאולה השלימה ובנין ביהמ"ק.

ובנוגע לענייננו:

התאספו כאן אלו שזכו, זוכים ויזכו עוד יותר, לעזור בחיזוק והרחבת ישיבות תומכיתמימים, שענינה של ישיבה הו"ע קדה"ק שבזמן הגלות.

וכאשר יתקשרו ביוהכ"פ עם התורה, ויפתחו את לבם, ועי"ז גם את ידם, לטובת חיזוק הישיבות — אזי אפילו תפלה קצרה, התפלות שלהם, והתפלות של תלמידי הישיבות, והתפלות של אלו שהתחנכו ולמדו בישיבות ועתה נמצאים מחוץ לישיבה, הנה תפלות אלו ימשיכו שנה טובה ומתוקה ברוחניות ובגשמיות.

*

ה. יעזור השי"ת שיבנו ישיבות, חדרים ותלמודי-תורה הכשרים — "מקדש מעט",

ויכינו את ילדי ישראל, ועל ידם גם את ההורים — לילך לקבל פני משיח, שיוציאנו מהגלות ויוליכנו אל הגאולה השלימה, אנו ובנינו ובני בנינו, ולכן צריכים להכין ילדים כאלו שילכו יחד עם משיח בקרוב ממש.

יתן השי"ת חתימה וגמר חתימה טובה לכל אחד בענייני הפרטיים, הצלחה בכל ענייניו,

שיהי' יותר כסף, ובמילא יתנו יותר צדקה, וכן לאידך גיסא, שכאשר יתנו יותר כסף לצדקה, אזי הקב"ה לא ישאר "בעל-חוב", ויתן כל המצטרך, בריאות, כסף, נחת מעצמו ונחת מהילדים.